

SPIS TREŚCI

W labiryncie (13)

Wytrawne martini – solą ziemi, szalona miłość do wybuchowego zakątka, pole minowe ze słów i odkrycie największego tabu europejskiej nowożytności: zwierciadła losu Błękitnej Planety w Ziemi Świętej.

Karol Wielki (25)

O tym, jak człowiek ze Wschodu – spoza Śródziemia – nagle został katapultowany na najzacniejszy tron Zachodu, po czym we Frankfurcie nad Menem z bezrobotnego absolwenta zrobił dziennikarza i kronikarza swojej ostatniej woli.

Pod Wezuwiuszem (31)

Testament najwyższego budowniczego mostów, który jeszcze przez 50 lat będzie na ustach ludzkich, i niewiarygodna Love Parade – rzeka ludzi spływająca ku wiosnie Różańca.

Mój starszy brat (45)

Telefon z Berlina, malutka modlitwa z ust i piór aniołów i ludzi, zaskakujące zaproszenie, dwie mantylki, salutujący gwardziści i prezent od papieża.

Podróż do Jerozolimy (53)

Powrót do pępka i serca świata, pożegnanie w dobrym rosyjskim stylu, niechciane zadanie i nieco bezczelna poprawka po Stworzycielu nieba i ziemi – na górze Syjon, którą On sam sobie obrał niegdyś za mieszkanie.

59 paciorków i jeden krzyżyk (61)

Koronka, wieniec z róż: wielka modlitwa Zachodu pochodząca z Ziemi Świętej. 20 tajemnic prowadzących przez labirynt życia do furty raju: jak liny dla powalonego boksera i ostatnie więzy na rękach mojego brata.

Syn radości (69)

Odnaleziony fragment: zaginione uprzednio notatki z 15 rozmów z Bargilem Pixnerem z Jerozolimy, z czasu pierwszej intifady, o rzeczach pierwszych i ostatecznych, z precyzją kosztownego zegarka, który stanął.

Na wawrzynowym wzgórzu Loreto (77)

O pierwszej tajemnicy Różańca. Domek, który przewędrował do Marche, wizyta anioła, cichy wybuch chrześcijaństwa, pierwsze elementy „Zdrowaś, Maryjo” i kamienie w murze, których Jezus dotykał z Józefem.

Tańczące embriony (85)

O tajemnicy drugiej. Drugi element „Zdrowaś, Maryjo”, tym razem wypowiedziany nie ustami anioła, tylko ciężarnej kuzynki. Odwiedziny w jednej z najwdzięczniejszych dolin Ziemi Świętej między dwoma najbardziej tragicznymi wzgórzami jej historii najnowszej.

Bóg stał się robakiem (97)

O tajemnicy trzeciej. Wizyta uwięzionego miasta. Niebiańskie wspomnienie na oddziale wzmożonego nadzoru: pierwsza noc wigilijna na wzgórzach Judei, łagodna poświata księżycowa i niestabnące bóle porodowe ludu Izraela.

Za ślepyimi bramami (107)

O tajemnicy czwartej. Syn Boży obrzezany i ofiarowany. Zużyte torebki z plastiku i inne śmieci na schodach do dawnej świątyni, gdzie każdy krok jest coraz bardziej ekscytujący i niewiarygodny niczym pierwszy krok na Księżycu.

Kamień węgielny (117)

O tajemnicy piątej. Zagubiony i odnaleziony Syn Boży. Końskie łajno przed dywanikami modlitewnymi, ogniste kule u fundamentów świątyni, wybuch apokaliptycznego wulkanu i prawdziwy Mały Księżę pośród dziecięcej wojny.

Jordan pod Jerychem (129)

O tajemnicy szóstej. Wódz wojska o imieniu Jezus, który lud Izraela prowadzi po śmierci Mojżesza przez Jordan do Ziemi Obiecanej, głos z nieba, zakurzone zwoje w wyschłych na pył jaskiniach i operacja wojskowa X Legionu Fretensis.

Off the road (143)

O tajemnicy siódmej. Przelewający się cud i nowy początek. Dom do zaliczenia. Po święcie Mojżesza na pustyni huczne wesele na galilejskim stoku. Probki wina na pielgrzymce.

Nad wodą srebrnego jeziora (151)

O tajemnicy ósmej. Puszki po piwie obok zimnego śladu po ognisku, mistyczna grotka ponad jeziorem, poranek różowiejący nad Golanem, powrót żurawi do zwierciadła Boskiego oblicza i oddech pokoju jako tchnienie wiatru na nowym Synaju.

Strażnica nad Armagedonem (163)

O tajemnicy dziewiątej. Kosmiczny punkt widokowy nad apokaliptycznym polem bitewnym. Groźne błyski i szумы w eterze i krucha Hostia nad Górą Przemienienia: „eucharystyczne oblicze” Boga.

Ślady kamieni (173)

O tajemnicy dziesiątej. Kamienie z gruzów zburzonej świątyni wykorzystane do odbudowy z ruin pierwszego kościoła całego świata. Wiatr pustynny w pustym Wieczerniku – w zapieczętowanej świątyni chrześcijaństwa.

Rubiny w blasku księżyca (183)

O tajemnicy jedenastej. Kamień o barwie miedzi zamiast krwi z czoła, porów skóry, policzków i oczu Jezusa. Bezgłośnie dialogi z Ojcem w godzinie, kiedy dusza Syna przeżywała mękę i ukrzyżowanie.

Przewiercona perła (191)

O tajemnicy dwunastej. Włamywacz w domu, w którym „plakał Pan”; na skraju drogi kolumna wyglądająca tak, jakby krwawiła, jako świadek nieudanej wymiany: podwójnego biczowania, które nie zdołało zapobiec wyrokowi śmierci na Boga.

Tron koronacyjny (201)

O tajemnicy trzynastej. Bizantyjskie płaskorzeźby w cysternie pod kościołem Pilata. Kamień Ecce Homo w opuszczonej szopie, zaginiony tron, na którym Jezus został koronowany na króla wieńcem z cierni.

Droga Królewska (211)

O tajemnicy czternastej. Dwa szlaki Drogi Krzyżowej przez labirynt Jerozolimy. Kamienie, po których stąpał Bóg, noga podstawiona na wpół oslepionemu i tabliczka z podaniem winy na sznurku na piersi: „Tu Go macie, Króla waszego!”.

Wierzchołek Golgoty (223)

O tajemnicy piętnastej. O Udręczonym, który pozostawiał za sobą ślad niczym postrzelona zwierzyna. Jaskinia pośród pustynnego wiatru, nieczynny kamieniołom, pokruszony otwór i stary kompas kwadratowego świata – aby na nowo wymierzyć cały świat.

Grób Święty (237)

O tajemnicy szesnastej. Ikona wewnątrz izby, która da się otworzyć jak okno. W środku okopcona skała niby pieniek zęba, który nie powstrzymał zmarłego przed powstaniem z martwych.

Ciężar wcielonego Boga (249)

O tajemnicy siedemnastej. O praodcisku wszystkich stóp na Górze Oliwnej i o tym, co św. Ignacy chciał jeszcze wiedzieć o wniebowstąpieniu. Ciężar wcielonego Boga i Jego ostateczna nieważkość. Spojrzenie wstecz w kierunku S-SE.

Burza na Syjonie (259)

O tajemnicy osiemnastej. Gołąb łopocący skrzydłami pod przegłądającym się niebem. Dach domu, w którym Jezus przechodził przez ściany, a Tomasz dotykał Jego ran. Wzorzec metra nowej orientacji wszystkich chrześcijańskich fundamentów.

Winnica umarłych (267)

O tajemnicy dziewiętnastej. Pusty sarkofag w Dolinie Jozafata, gdzie pobożni Izraelici czekają na sąd ostateczny. Ukochany zaglądający przez szczelinę w murze. Jego ostatnia „pieśń nad pieśniami” i stopienie Słońca z Księżycem.

12 gwiazd na niebie (283)

Tajemnica dwudziesta. Ukoronowanie Zachodu wieńcem z gwiazd ciężarnej Królowej. Koniec notatek z taśm o niezwykłej historii Boga, który nawet w niebie pozostał człowiekiem.

Do raju (289)

Spojrzenie wstecz. Niebo pełne gwiazd i wzgórze pełne robaczków świętojańskich. Uzupełnienie piosenki Edith Piaf, wspomnienie papieskiego brata i rozszerzenie Ziemi Świętej po krańce ziemi – siecią królewskich szlaków.

Tajemnice (309)